

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/153/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711210679
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5711210679.19

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: CBA Slovakia, a.s., so sídlom Dukelských hrdinov 2, 984 01 Lučenec, IČO: 36 620 319, právne zastúpeného JUDr. Alexandrom Filom, advokátom, so sídlom v Lučenci, Ul. P.Radayho 14/A; proti odporcom: v rade 1) X. E., K.. XX.XX.XXXX, O. S. V. G.; T.. U.. Q. X, B. Y. X) R. P., K.. XX.XX.XXXX, O. Q., W. XXX/XX, B. Y. X) Q. U., K.. XX.XX.XXXX, O. I.H. I., Ž. Č.. XX; B. Y. X) O. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. J. Z., O. XXX/X; B. Y. X) G. Z., K.. XX.XX.XXXX, O. Q., X.. U. X/X; B. Y. X) G. O., K.. XX.XX.XXXX, O. Q., S. XX, odporkyňa v rade 4/, 5/, 6/ zastúpené JUDr. Miroslavom Salínim, advokátom, so sídlom v Martine, Priehradka č.20; v rade 7) Q. Z., K.. XX.X.XXXX, O. I. Š. , T.. X.Q. Č..XXX/XX, B. Y. X) P. Y., K.. XX.X.XXXX, K. O. Q., G. Č..XXXX/XX, zastúpená opatrovníkom Mesto Martin, v konaní o zaplatenie z titulu náhrady schodku (manka) , takto

rozhodol:

Odporkyňa v rade 1/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 200,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 5.3.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 2/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 23.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 3/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 198,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 6.3.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 4/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 23.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 5/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 209,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 24.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 6/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 24.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 7/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 5.3.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa v rade 8/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 193,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným dňa 22.8.2011 žiadal zaviazať odporkyne v rade 1/ až 9/ zaplatiť finančnú čiastku titulom náhrady schodku (manka). U odporkyne v rade 2/ došlo k úplnému späťvzatiu návrhu s tým, že odporkyňa v rade 2/ žalovanú sumu zaplatila. Súd uznesením zo dňa 7.11.2011 konanie zastavil.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že odporkyne v rade 1/ až 9/ boli v pracovnom pomere so spoločnosťou CBA Slovakia s.r.o. na základe pracovných zmlúv, ktoré uzavreli s navrhovateľom ako predavačky - pokladničky. Všetky pracovali v predajni CBA Slovakia s.r.o., Q..Y..Š., Q., W. Č..XXXX. Vzhľadom na skutočnosť, že pri výkone dojednanej práce boli všetkým žalovaným zverené hodnoty, ktoré boli povinné vyúčtovať, navrhovateľ dojednal s nimi v zmysle Zákonníka práce dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti. Okrem žalovaných v uvedenej predajni pracovali aj ďalší hmotne zodpovední zamestnanci, celkove sedemnášť ďalších zamestnancov, medzi nimi aj vedúca predajne, zástupkyňa vedúcej predajne.

Dňa 14.10.2009 bola za obdobie od poslednej inventarizácie, t.j. od 20.11.2008, t.j. za inventúrne obdobie 20.11.2008 do 14.10.2009 vykonaná inventarizácia hodnôt, zverených všetkým odporkyniam na vyúčtovanie. Inventarizáciou bolo na všetkých hodnotách zverených na vyúčtovanie - tovar, nachádzajúcom sa v predajni potravín v Martine, Q..Y..Š., W. Č..XXXX zistený tzv. „hrubý schodok“ vo výške 16 246,06 eura (celkový rozdiel medzi účtovným stavom tovaru, zvereného na vyúčtovanie a zisteným fyzickým stavom). Zistený rozdiel navrhovateľ upravil v zmysle vnútropodnikového predpisu koeficientmi normovaných strán, ako aj koeficientom nákupných cien, čím sa schodok upravil na sumu 6 625,09 eura, po zaokrúhlení 6 625 eura.

Na zistený schodok navrhovateľ upozornil zamestnancov v uvedenej predajni a zároveň všetkým hmotne zodpovedným zamestnancom v predajni vyčíslil ich podiel na vzniknutom schodku podľa Zákonníka práce. Podiely jednotlivých hmotne zodpovedných zamestnancov boli uvedené pri podanom návrhu. Navrhovateľ ponúkol možnosť uhradiť podiely na schodku formou dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní. Oznámenie výšky podielu na schodku jednotlivým odporkyniam žalobca vykonal predložením návrhu dohôd o uznaní dlhu. Návrhy na uznanie dlhu a splátky zo dňa 8.2.2010 navrhovateľ jednotlivým zamestnankyniam predložil na ich pracovisku, resp. ich zaslal poštou. Ostatní hmotne zodpovední zamestnanci, ktorí pracovali v uvedenej predajni svoje podiely na schodku uznali a tieto aj splatili, preto voči týmto zamestnancom už nárok uplatnený nebol.

Jednotlivým odporkyniam boli oznámené ich podiely na schodku najneskôr predložením dohôd o uznaní dlhu zo dňa 8.2.2010 a zaslané poštou a prevzaté odporkyňou v rade 3/ 15.2.2010, odporkyňou v rade 2/ 17.2.2010, v rade 5/ 15.2.2010, v rade 6/ 16.2.2010, v rade 7/ 16.2.2010. Odporkyne v rade 1/, 4/, 8/, 9/ predmetnú dohodu o uznaní dlhu v odbernej lehote neprevzali, pričom zásielka od odporkyne v rade 1/ bola vrátená navrhovateľovi 25.2.2010, u odporkyne v rade 4/ 26.2.2010, v rade 8/ 25.2.2010 a v rade 9/ 18.2.2010. Menovaným bola poskytnutá lehota siedmych dní na dobrovoľné plnenie a po uplynutí uplatnený nárok na úroky z omeškania v tejto časti boli odporkyne uvádzané v počte 1/ až 9/ tak, ako to bolo v podanom návrhu. Návrh voči odporkyni v rade 2/ bol až následne vzatý späť.

Odporkyne sa k návrhu navrhovateľa písomne nevyjadřili.

Po zastavení konania voči odporkyni v rade 2/ súd konal s ďalšími odporkyňami v rade 1/ až 8/ (t.j. bez pôvodne označenej odporkyne v rade 2/).

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov S. S., Q. O., H.. Q. Č., O.K. K., Z. S., U. F., listinnými dokladmi - pracovnými zmluvami odporkýň, dohodami o hmotnej zodpovednosti s dološkami o spoločnej hmotnej zodpovednosti, záznamom o inventarizácii vykonanej u navrhovateľa ku dňu 14.10.2009, kópiu výpočtu spoločnosti ohľadne podielov odporkýň na schodku, mzdovými listami odporkýň s výpočtom mzdy ako podkladu pre výpočet schodku, záznamom o vykonaných inventúrach, pracovnými náplňami odporkýň, správou OO PZ Martin - Východ zo dňa 14.5.2015, odpoveďou z Mestskej polície Martin zo dňa 15.5.2015 ako aj ostatnými listinnými dokladmi, trvale pripojenými do spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

V predajni potravín CBA Slovakia s.r.o. v Martine na T. Q..Y..Š. (W. Č..XXXX) pracovali odporkyne ako predavačky - pokladničky na základe riadne uzavretých pracovných zmlúv s tým, že s každou z nich bola pri nástupe do práce uzavretá dohoda o spoločnej hmotnej zodpovednosti. Za inventúrne obdobie od 20.11.2008 do 14.10.2009 bola vykonaná inventarizácia hodnôt, zverených všetkým zamestnancom, vrátane odporkýň. Inventarizácia bola robená ku dňu 14.10.2009 a zistený „hrubý schodok“ vo

výške 16 246,06 eura (celkový rozdiel medzi účtovným stavom tovaru, zvereného na vyúčtovanie a zisteným fyzickým stavom). Zistený rozdiel upravil navrhovateľ v zmysle vnútropodnikového predpisu koeficientami normovaných strán a koeficientami nakupovaných cien, čím sa schodok upravil na sumu 6 625,09 eur, po zaokrúhlení 6 625 euro. Následne schodok bol rozpočítaný medzi hmotne zodpovedných zamestnancov predajne podľa jednotlivých podielov s tým, že celkove išlo o 17 zamestnancov. Časť zamestnancov uzavrela dohodu o uznaní dlhu a splátkach, odporkyne, ktoré boli žalované v návrhu na začatie konanie v rade 1/ až 9/ takúto dohodu neuzavreli, preto navrhovateľ podal návrh na začatie konania, v ktorom žiadal zaviazať odporkyne zaplatiť na nich pripadajúci schodok, ktorý bol vypočítaný podľa príjmu na strane odporkýň a z toho určeného podielu k celkovej náhrade. V tejto časti, pokiaľ išlo o stanovenie schodku a jeho rozpočítanie na jednotlivých hmotne zodpovedných zamestnancov, námietky zo strany odporkýň žiadne neboli.

Voči odporkyňi v rade 2/ bolo konanie zastavené potom, ako odporkyňa zaplatila navrhovateľovi žalovanú sumu.

V priebehu konania došlo k prerušeniu konania z dôvodu konania v trestnej veci, konanie bolo vedené Obvodným oddelením PZ Martin - Východ pod ČVS: ORP-61/OV.MT-2013. V trestnom konaní bolo začaté trestné stíhanie proti A. S., ktorá pracovala v predajni tak, ako odporkyne v rade 1/ až 9/ s tým, že inventúrne obdobie od 14.6.2010 do 9.9.2010 sa mala ako predavačka v pokladni dopustiť prečinu podvodu. V trestnej veci bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom v Martine sp.zn. 23T 43/2014, obžalovaná A. S. bola odsúdená za prečin podvodu.

Následne súd vyzval navrhovateľa, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu v celom rozsahu tak, ako bol podaný na začiatku konania. Podaním zo dňa 19.2.2015 právny zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že na podanom návrhu trvá. Poukázal na to, že A. S. bola odsúdená za prečin podvodu, ktorý sa týkal inventúrneho obdobia od 14.6.2010 do 9.9.2010 a predmetom tohto konania je inventúrne obdobie od 20.11.2008 do 14.10.2009. Z uvedeného bolo zrejmé, že došlo k prerušeniu konania z dôvodu konania v inej veci, avšak nesúvisiacej s predmetom sporu.

Odporkyne vo svojich výpovediach, urobených pred súdom sa na svoju obranu uviedli, že pracovali v predajni, kde dochádzalo opakovane po inventúrach k zisteniu schodku nie v malej sume. Na uvedené skutočnosti upozorňovali vedúcu, zástupcov, alebo nadriadených, predovšetkým sa domáhali lepšieho zabezpečenia ochrany tovaru. Zhodne poukázali na tú skutočnosť, že v predajni nepôsobila bezpečnostná služba, neboli tu bezpečnostné kamery, zrkadlá boli umiestnené v nedostatočnom počte a pracovníci, ktorí na danej predajni pracovali v jednotlivých zmenách boli v takom počte, že nebolo v ich možnostiach zabezpečiť náležitú ochranu tovaru. Poukázali ďalej na tú skutočnosť, že v predajni dochádzalo ku krádežiam, čo bolo súdu aj nesporne preukázané Mestskou políciou Martin, pokiaľ išlo o štátnu políciu, tu už záznamy boli skartované. Jednotlivé odporkyne na svoju obranu ďalej uvádzali skutočnosť, že v predajni došlo ku krádežiam občanmi rómskeho pôvodu a pokiaľ boli pri krádeži chytení, vyhrážali sa im. Z vyhrážok mali dôvodnú obavu, preto po odchode z poobedňajšej zmeny ich často čakali vo večerných hodinách rodinní príslušníci.

Právny zástupca navrhovateľa poukázal na tú skutočnosť, že A. S., ktorá bola právoplatne odsúdená za prečin podvodu v súvislosti s realizáciou tzv. odložených nákupov, ktoré realizovala v danej predajni za inventúrne obdobie, ktoré je predmetom tohto konania (od 20.11.2008 do 14.10.2009) pracovala len približne tri týždne, pretože do práce nastúpila 22.9.2009. Trestné konania, ktoré sú vedené voči A. S. sa týkajú iných inventúrnych období.

Zásadnou skutočnosťou, ktorá by bola vo veci potrebná zistiť a preukázať bolo konanie vedúceho predajne v danej dobe a to p. X. O.. Menovaný podiel na tovarovom schodku, ktorý bol predajni zistený inventúrou ku dňu 14.10.2009 v sume 715,41 eura vyrovnal, preto vo veci žalovaný ani nebol. Za brezprostredne nadväzujúce inventúrne obdobie po tejto inventúre, t.j. za obdobie od 15.10.2009 do 14.6.2010 bolo na predajni zistené peňažné manko, t.j. neodvedená tržba (hotovosť, stravné lístky a podobne) v sume 16 580,73 eura. V súvislosti s týmto navrhovateľ ukončil pracovný pomer s X. O. ku dňu 14.6.2010 a podal žalobu na zaplatenie manka, vyplývajúceho z tejto inventúry. X. O. bol žalovaný na úhradu celého manka 16 580,73 eura. Vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom a pretože dobrovoľne túto sumu neplnil, navrhovateľ realizoval výkon svojich práv cestou exekútora. Trestné stíhanie voči X. O. vedené nebolo. Napriek opakovaným predvolávaniam X. O. na konanie v tejto veci ako svedka, menovaný sa na súd nedostavil a v priebehu konania zomrel, čím došlo k situácii, kedy ním žiadne skutočnosti objasnené nemohli byť.

Odporkyne vo svojich výpovediach poukázali aj na činnosť X. O. ako vedúceho predajne počas rozhodného obdobia, za ktorú bola vykonaná inventarizácia. Išlo o konanie, spočívajúce v tom, že si mal odnášať tovar z predajne bez zaplatenia s tým, že si ho naložil do vozíka, odviezol buď k sebe do kancelárie, alebo do zadnej časti predajne. Zhodne o tejto skutočnosti vypovedali odporkyne v rade 4/, 5/, 6/, 7/ aj 8/. Odporkyne vypovedali, že O. odnášal tovar predovšetkým alkohol, jogurty, a podobne.

Súdom boli vypočutí k rozhodným skutočnostiam svedkovia.

Svedkyňa S. S. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pracovala v predajni ako predavačka. Tovar, ktorý bol v regáloch bol uložený tak, že regály boli husto, bol problém sledovať zákazníkov, ktorí sa pohybovali po predajni. Pracovala ako pokladníčka, zároveň počas pracovnej doby aj dokladala tovar do regálov. V predajni dochádzalo ku krádežiam tovaru, pričom na túto skutočnosť upozorňovali vedenie ústne aj písomne. Podľa svedkyne G. O. išla do kancelárie zástupkyne vedúcej a povedala aké sú problémy, že určite by bol potrebný kamerový systém. Mala vedomosť, že následne menovaná dostala výpoveď z práce. Svedkyňa od navrhovateľa odišla z dôvodu, že každé tri mesiace boli manká od 300 do 400 euro na jednu predavačku. Pokiaľ išlo o vedúceho, ona konkrétne, keď bola na oddelení mäsa, bežná prax bola, že vedúci prišiel za ňou, požiadal tovar bez toho, aby zaplatil. Takto to praktizoval, avšak pracovníčky sa na neho nesťažovali, pretože obávali sa, že im bude daná výpoveď. Svedkyňa v doplňujúcej svedeckej výpovedi uviedla, že v predmetnej predajni pracovala od 1.11.2006 do 31.5.2011, teda v trvaní takmer šesť rokov. Spočiatku mávali manká, ale nie veľké. Postupne sa situácia zhoršovala a zlá bola hlavne potom, ako vedúcim bol p. O., ktorý si bral tovar z predajne bez platenia. Svedkyňa videla problém v predajni v tom, že išlo o veľkú predajňu, kde bolo málo predavačiek, v predajni nebol kamerový systém. Samé predavačky nemohli všetko ustriehnuť. Poukázala na to, že predajňa sa nachádza v blízkosti obydľia rómov. Pokiaľ týchto prichytili pri krádeži, následne sa im vyhrážali. Zo spoločnosti CBA inšpektorovi, ktorý chodil do predajne oznamovali problémy, hlavne týkajúce sa nedostatku bezpečnostných kamier. Opatrenia zo strany spoločnosti urobené neboli žiadne. Ako pracovníčky mali dávať pozor na tovar a poctivo si robiť svoju robotu. Svedkyňa potvrdila, že kolegyňa X. J. písomne požiadala o kamerový systém do predajne. Odpoveď prišla v tom zmysle, že kamery sa nezavedú. Ako pracovníčky si sťažovali v podstate každému inšpektorovi spoločnosti na podmienky práce a ochranu tovaru, ale vyhovené im nebolo.

Svedkyňa O. K. vo svojej výpovedi uviedla, že v predajni CBA pracovala v roku 2009. Spočiatku bola predavačkou, neskôr zástupkyňou. Začínala v období, keď vedúcim bol p. O.. Ako predavačka nemohla a nezasahovala do chodu predajne. Potom ako zástupkyňa sa snažila riešiť problémy s inšpektorom J.. Poukázala na rovnaké problémy ako odporkyne a iní svedkovia, teda to, že sa predajňa nachádzala v blízkosti obydľia rómov, ktorí sa im vyhrážali pokiaľ ich prichytili pri krádeži. Navrhovala, aby pri dverách boli snímače. Z predajne sa vychádzalo dvomi dvermi, chceli, aby bol východ len cez jedny dvere, žiadali kamerový systém. Žiadnemu z navrhovaných opatrení zo spoločnosti podľa svedkyne vyhovené nebolo.

Súdom bola vypočutá svedkyňa U. F., pracovníčka spoločnosti CBA a to na návrh odporkyň. Svedkyňa vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pracovala u navrhovateľa už v roku 2008 v pozícii analytika výsledkov inventúr spoločnosti. Jej práca spočívala v tom, že si pokiaľ došli z terénu údaje o inventúre, tieto spracovávala čo sa týka účtovníctva, teda fyzického stavu. Podmienky jednotlivých predajní nespádali do výkonu jej práce.

Ďalší svedok, ktorý bol vypočutý na návrh odporkyň bol Z. S., ktorý v spoločnosti pracoval ako inventúrny pracovník už aj v roku 2008. Inventúry, ktoré vykonávali boli do mesiaca asi v počte 20. Jeho práca spočívala len v nahratí tovaru, zistení účtovného a fyzického stavu, rozdielu. Náplňou jeho práce nebolo riešiť otázky podmienok predajne.

Ďalším vypočutým svedkom bol H.. Q. Č., ktorý pracoval ako inšpektor maloobchodnej jednotky. V roku 2009 pracoval v regióne, kde sa nachádzala predajňa navrhovateľa, ktorej manko bolo predmetom konania. Ku žiadnym konkrétnym skutočnostiam sa vo svojej výpovedi vyjadriť nevedel.

Pri vyhodnotení výpovede vypočutých svedkov bolo možné konštatovať, že svedkovia, pokiaľ sa vedeli vyjadriť ku konkrétnym skutočnostiam, resp. s odstupom času si pamätali konkrétne skutočnosti, uviedli zhodné tvrdenia ako odporkyne, že predajňa nebola dostatočne zabezpečená, teda nebola tam bezpečnostná služba, nebol tam kamerový systém, tovar bol chránený v podstate len pozornosťou

zamestnancov, ktorí nemohli popri inej práci, napríklad práci v pokladni sledovať tovar uložený v regáloch, na ktoré z pokladne mnohokrát ani nevideli (zrkadlá v predajni boli v nedostatočnom počte). To, že bolo preukázané konanie jednotlivých pracovníkov, ako konanie, spočívajúce v realizácii tzv. odložených nákupov, resp. neuhradenia tovaru, boli podmienky, ktoré jednotlivé odporkyne nemohli ovplyvniť. Vedúceho predajne p. O. súd vypočúť nemohol, pretože na výsluchy sa nedostavil a následne zomrel. Čas inventúrneho obdobia bola zamestnaná v predajni aj A. S., ktorá v súvislosti s inými inventúrnymi obdobiami bola odsúdená pre prečin podvodu. Vo vzťahu k predmetnému inventúrnemu obdobiu nebolo možné špecifikovať ani ustáliť rozsah jej konania, pretože v čase trestného konania už takéto listinné doklady ako dôkazy, navrhovateľ predložil nevedel, to znamená dôkazy z počítača o záznamoch odložených nákupov.

Na návrh účastníkov konania súd žiadal z Mestskej polície v Martine, a Obvodného oddelenia PZ v Martine informáciu, či za inventúrne obdobie, ktoré je v predmetnom konaní, boli hlásené zamestnancami prípady krádeže tovaru zákazníkmi. Uvedené súd žiadal 11.5.2015.

Listom zo dňa 14.5.2015 OO PZ Martin - Východ oznámilo súdu, že lehota na archivovanie priestupkového spisu je päť rokov a písomnosti, ktoré boli u nich v tejto súvislosti archivované, boli skartované. Zo systému denníka vyšetrovacích spisov bolo zistené, že zamestnanci neohlásili krádež v zmysle Trestného zákona.

Mestská polícia v Martine na dotaz súdu oznámila, že v inventúrnem období bolo prijatých šesť oznámení o krádeži tovaru zákazníkmi a to v dňoch 22.12.2008, 10.1.2009, 27.1.2009, 28.1.2009, 5.5.2009, 6.5.2009.

Podľa ustanovenia § 182 ods.3 Zákonníka práce, zamestnanec sa zbaví hmotnej zodpovednosti celkom alebo sčasti ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

Podľa ustanovenia § 187 ods.1 a 2 Zákonníka práce, ak škodu spôsobil porušením povinností aj zamestnávateľ, zamestnanec uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia. Ak zamestnávateľovi zodpovedá za škodu niekoľko zamestnancov, každý z nich uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

Vychádzajúc z predpokladu, že ak sa má zamestnanec celkom alebo sčasti zbaviť zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, musí preukázať nie len existenciu skutočností, nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia, ale ja príčinnú súvislosť medzi jednotlivými skutočnosťami a vznikom schodku. V danej veci súd dospel k záveru, že tieto predpoklady sú naplnené. Odporkyne, ktoré v rozhodnom období pracovali u navrhovateľa, preukázali súdu, že pracovisko nemalo dostatočné bezpečnostné zabezpečenie na ochranu tovaru a majetku navrhovateľa, v predajni dochádzalo ku krádežiam, žiadosti, ktoré odporkyne adresovali ústne alebo aj písomne zamestnávateľovi, v danom konaní navrhovateľovi na zlepšenie bezpečnostnej situácie na pracovisku akceptované neboli. Preukázala sa aj tá skutočnosť, že pracovníčka A. S. odcudzovala tovar z predajne, i keď v tomto konaní odcudzovala tovar, resp. zobrala si finančné prostriedky v súvislosti s realizáciou tzv. odložených nákupov, aj keď v tomto období pracovala len krátku dobu, za nasledovné obdobie bola nesporné za takéto konanie odsúdená. Vedúci X. O., ktorý v inventúrnem období bol vedúcim predajne, nebol v konaní ako svedok vypočutý, pričom sám podiel na schodku uhradil, za ďalšie obdobie, kedy bola vykonaná inventúra s ním navrhovateľ ukončil pracovný pomer, pretože bol zistený veľký schodok, ktorý bol pripísaný k úhrade len jemu samému (v tomto smere vyjadrenie navrhovateľa). Súd uveril zhodným vyjadreniam odporkýň, že vedúci predajne X. O. si tovar bral bez zaplattenia, pretože uviedli rovnaké skutočnosti ako aj vypočutí svedkovia v tomto konaní, ktorí vypovedali o činnosti X. O..

Z rozhodovacej činnosti súdu bolo nesporné, že navrhovateľ opakovane podával návrhy na úhradu zisteného schodku v jednotlivých predajniach v okrese Martin (v okrese sa nachádzajú tri predajne a v každej z nich bol zisťovaný opakovaný schodok). Dôvody, ktorými sa bránili zamestnanci a ktoré boli súdom preukazované vo všetkých prípadoch spočívali zo strany zamestnancov v tvrdeniach, že predajne nie sú dostatočne zabezpečené, teda nemajú bezpečnostnú službu, bezpečnostné kamery, dostatok pracovníkov, dochádza tu ku krádežiam a podobne. Aj v tomto konaní bolo zrejmé, že po inventúre, v ktorej vznikol schodok, a ktorá bola podkladom pre podanie návrhu v tomto konaní nasledovala ďalšia inventúra, kde opakovane vznikol schodok. Navrhovateľ nepreukázal nijakým spôsobom, že zistený stav riešil, vytvoril predpoklady pre to, aby neopakovali problémy v jednotlivých predajniach. Tento stav pretrvával vo všetkých jeho predajniach, kde problémy boli súdu známe, bez akéhokoľvek ďalšieho riešenia, jediným spôsobom bol zistenie schodkov a uplatnenie nároku voči pracovníkom.

Zistiť mieru porušenia povinností zo strany zamestnancov a zamestnávateľa v danom prípade nebolo možné ustáliť tak, aby to bolo percentuálne vyjadrené pre nedostatok dôkazov, ktorými bol výsluch vedúceho predajne v čase inventúry. Aj napriek uvedenému súd dospel k záveru, že odporkyne sa zbavili svojej hmotnej zodpovednosti na schodok predovšetkým tým, že podmienky, v ktorých pracovali neboli v predajni také, aby mohli niesť hmotnú zodpovednosť za vzniknutý schodok bez ďalších opatrení, ktoré v predajni boli nevyhnutné. Súd mal preukázané, že odporkyne poukazovali na nedostatky zabezpečenia tovaru písomne, ústne. Ich žiadosti nebolo vyhovené ani minimálne, teda žiadne opatrenie navrhovateľ neprijal na odstránenie problémov, ktoré v predajni boli. Pokiaľ zamestnankyne podpisovali v súvislosti so vznikom pracovného pomeru aj dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti, išlo o podmienku na výkon práce, aby mohli byť vôbec zamestnané v predajni. Podľa názoru súdu však je povinnosťou aj zamestnávateľa vytvoriť podmienky na to, aby mohol zamestnanec zodpovedať za prípadný schodok objektívne, preukázateľne v podmienkach, ktoré môže zamestnanec ovplyvniť.

Zo strany navrhovateľa boli predložené pracovné náplne jednotlivých zamestnancov, resp. odporkýň v konaní, z ktorých vyplývalo, že povinnosťou je zabezpečiť ochranu majetkových hodnôt pred zneužitím, odcudzením, poškodením najmä tovaru, tržieb, zariadenia predajne a samotného objektu predajne, všetky podozrenia na zlé hospodárenie bezodkladne oznámiť inšpektorovi, prípadne vedeniu obchodnej spoločnosti. Bolo preukázané, že odporkyne podmienky zlého hospodárenia, ktoré zistili, hlásili vedeniu obchodnej spoločnosti a k žiadnej náprave nedošlo. Pracovníčky podľa pracovnej náplne mali funkciu predavačka- pokladníčka, teda ich práca bola zaraďovaná na pokladňu a v prípade ďalšie aj na pracovníčku v predajni, kde doplňovala tovar do regálov. Na realizáciu ochrany tovaru pred krádežou zo strany zamestnancov neboli vytvorené žiadne podmienky, pretože pri práci v pokladni pracovníčka nemohla sledovať regále, kde dokladala tovar a za ktoré mala byť zodpovedná.

Po zistení skutkového a právneho stavu vo veci samej, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 5.11.2015 navrhovateľ podal odvolanie, na základe ktorého odvolací súd zrušil rozhodnutie I.stupňového súdu.

V zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu zodpovednosť zamestnanca za schodok na zverených hodnotách je osobitný druh zodpovednosti za škodu podľa Zákonníka práce, pri ktorej sa zavinenie zamestnanca predpokladá, že zamestnávateľ ho nemusí preukazovať. Spoločne hmotne zodpovední zamestnanci sú povinní spoločne uhradiť celú škodu (§ 182 ods.1 Zákonníka práce) okrem prípadu, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez ich zavinenia (§ 182 ods.3 Zákonníka práce), t.j. preukáže, že bol zavinený tretími osobami, či už preukázaným porušením povinnosti zamestnávateľa, ktorý nevytvoril zamestnancom riadne podmienky pre ochranu zverených hodnôt pred krádežami (§ 47 ods.1 a § 187 ods.1 Zákonníka práce), krádežami zákazníkov, resp. ak schodok zaviniel niektorí zo spoločne zodpovedných zamestnancov (§ 189 ods.4 Zákonníka práce). Vo všetkých týchto prípadoch musí byť preukázaná miera spoluzavinenia, t.j. pomer (rozsah) spoluzavinenia vychádzajúci z objektívnych zistených skutočností (najmä príčinná súvislosť medzi vzniknutým schodkom a protiprávnym konaním týchto osôb). Preto nestačí len zistenie, že k vzniku schodku mohlo dôjsť aj spoluzavinením týchto osôb, keď je zodpovednosť spoločne hmotne zodpovedných zamestnancov daná. Odvolací súd uložil v ďalšom okresnom súde zistiť pomer spoluzavinenia navrhovateľa nevytvorením vhodných pracovných podmienok spoločne hmotne zodpovedných zamestnancov na ochranu tovaru pred krádežami zákazníkmi, prihliadnúc k tomu, že v inventúrnom období na polícii nebola nahlásená žiadne krádež a pri odhalených krádežiach sa tovar vracia a schodok nevzniká ako aj k tomu, že pri neodhalených krádežiach by musel byť denný schodok za čas inventúrneho obdobia (nie len za pracovné dni), predstavovať nereálne množstvo odcudzeného tovaru, t.j. zistiť príčinnú súvislosť medzi vzniknutým schodkom a konaním týchto osôb. Ďalej zistiť mieru zavinenia spoločne hmotne zodpovedných zamestnancov X. O. U. A. S. prihliadnúc k tomu, že spoločne hmotne zodpovední zamestnanci si nespĺnili u vedúceho predajne oznamovaciu povinnosť, aj keď o jeho protiprávnom konaní spočívajúcom v odnášaní tovaru z predajne bez platenia, vedeli (§ 181 ods.1 Zákonníka práce) a k tomu, či A. S. sa dopúšťala odcudzovania peňazí z pokladne aj počas krátkej doby troch týždňov na konci inventarizačného obdobia, kedy mala spoločnú hmotnú zodpovednosť, keď v trestných veciach jej toto konanie nebolo preukázané, t.j. zistiť príčinnú súvislosť medzi schodkom a jej protiprávnym konaním.

Po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom na návrh odporkýň, resp. ich právneho zástupcu boli súdom vypočutí navrhnutí svedkovia.

Svedok H.. B. S., viceprezident CBA Slovakia a.s. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že v čase vykonania inventúry v období od 20.11.2008 do 14.10.2009 nepracoval v danej spoločnosti. Jej pracovníkom je od 1.4.2011. Podľa jeho vyjadrenia za inventúru sú zodpovední inventúrnymi pracovníkmi, ktorí zabezpečujú jej realizáciu. Spoločnosť jedenkrát do mesiaca vyhodnocuje výšku schodku a existuje škodová komisia ku každej konkrétnej inventúre. Čo sa týka ochrany majetku spoločnosti, táto sa mení a dopĺňa sa. Systém opatrení sa sleduje a precizuje. Kamerový systém nie je podmienkou Zákonníka práce, ani iného zákona a v predajni na základe kamerového systému nie je zákazník monitorovaný. Pri kamere nikto nesedí. Kamerový systém, ktorý bol zrealizovaný je v zrekonštruovanej predajni (predajňa, kde bola vykonaná inventúra, ktorá je predmetom konania) sa zaviedli aj iné nové bezpečnostné opatrenia. Kamera je pre spoločnosť dôležitá hlavne pri vykladaní tovaru do predajne, čo je najväčšia ochrana aj vo vzťahu k zamestnancom. O konaní a osobe p. O. nemal svedok žiadnu vedomosť. Svedok ďalej uviedol, že majú množstvo predajní, kde schodok nevznikal a nevzniká. Podľa neho každá predajňa má svojho inšpektora, ktorý má nad sebou zodpovedného manažéra za prevádzkovú jednotku a podľa charakteru pripomienok sa tieto spoločnosti riešia.

Vypočutá svedkyňa L. D. bola zamestnankyňou spoločnosti CBA do roku 2011 s tým, že pracovala asi päť rokov. Do predajne nastúpila v čase, keď vedúcim bol p. O.. Podľa vyjadrenia svedkyne na predajni bolo málo zamestnancov, aby dohliadli na všetko. Mala na starosti niekoľko rôznych tovarov a zároveň dopĺňala regály. Manko, ktoré na ňu pripadlo, splácala. Podľa jej vyjadrenia, keď chodili z inšpekcie ako zamestnankyne dávali najavo, ako riešiť problémy, chceli kamery a prípadne pípače. Svedkyňa v predajni nepracovala ako pokladnička. Z podnetu zamestnancov došlo v predajni k zúženiu priestoru tým, že predajňa bola menšia. Pokiaľ išlo o p. O. ako vedúceho, podľa nej si mohol robiť čo chcel. Ako predavači sa do toho nemohli starať a ani sa nestarali. Pri krádežiach boli volaní policajti, ale títo riešili situácia až mimo predajne, kde predavačky nemali prístup. Žiadne iné dôkazy zo strany účastníkov konania predložené ani navrhnuté neboli.

Vypočutí svedkovia neobjasnili žiadne nové skutočnosti, ktoré by v konaní zistené neboli. H.. B. S. sa mohol vyjadriť len k okolnostiam, týkajúcim sa podmienok jednotlivých pracovísk spoločnosti od obdobia, kedy nastúpil do zamestnania, t.j. od 1.4.2011 a to len z pozície manažéra spoločnosti, pretože inventúru ani inšpektora pre jednotlivé prevádzkové jednotky nevykonával. Vypočutá svedkyňa D. ako pracovníčka spoločnosti v inventúrnom období sama na ňu pripadajúce manko uznala a splácala a poukázala len na skutočnosti, ktoré už v konaní boli tvrdené a to týkajúce sa zabezpečenia predajne kamerovým systémom, činnosťou vedúceho predajne p. O..

Podľa názoru súdu, teda ak sa má zamestnanec celkom alebo sčasti zbaviť zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, musí preukázať nie len existenciu skutočnosti, nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia, ale aj príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami a vznikom schodku. Musí teda preukázať, že bez týchto skutočností by schodok nevznikol tak, ako vznikol. Za dôvod zbavenia sa zodpovednosti za nedostatočné personálne obsadenie zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách preto nemožno považovať zistenie, že určité okolnosť, napríklad nedostatočné personálne obsadenie predajne alebo nezabezpečenie služby SBS, resp. kamier, mohli mať vplyv na schodok, pokiaľ súčasne nie je preukázané, že príčinou schodku, či jeho časti skutočne boli. Z výpovede odporkyň, prípadne vypočutých svedkov nevyplývalo, že by odporkyne ako pracovníčky predajne riadnym spôsobom upozornili na nedostatky, ktoré by mal navrhovateľ odstrániť a zabezpečiť tak lepšiu ochranu tovaru v predajni.

V prípade zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať, je dôkazným bremenom zaťažený zamestnanec, ktorého zavinenie sa na základe dohody o hmotnej zodpovednosti automaticky predpokladá a zamestnanec sa v tomto prípade svojej zodpovednosti zbaví celkom alebo sčasti iba ak preukáže, že k schodku alebo k strate zverených predmetov došlo celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Teda nestačí iba preukázať, že škodu sám nespôsobil, ale aj preukázanie skutočnosti, že škodu celkom alebo sčasti spôsobil niekto iný.

Odporkyne tvrdili, že schodok vznikol aj tým, že dochádzalo ku krádežiam tovaru zákazníkmi. V tomto smere nepostačovalo poukázať na to, že podľa odporkyň zamestnávateľ nevytvoril pre zamestnancov predajne vhodné pracovné podmienky, ale bolo potrebné preukázať, že krádežami vznikla škoda, ktorá by sa prejavila v inventúre ako časť manka. Z písomného stanoviska Polície SR zo dňa 14.5.2015 nevyplýva, že by za obdobie inventúrneho obdobia polícii boli hlásené z tejto predajne prípady krádeží. Mestská polícia v Martine oznámila, že evidujú celkovo šesť prípadov takto z tejto predajne hlásených

krádeží za celé toto inventúrne obdobie od 20.11.2008 do 14.11.2009. Pri odhalených krádežiach je pravidlom, že tovar, ktorý chcel zákazník ukradnúť, sa ihneď po odhalení krádeže vráti do predajne. Pri odhalených krádežiach nemožno tvrdiť, že nimi by došlo k takému úbytku na tovare, ktorý by sa neskôr prejavil ako schodok. Toto sa môže stať iba v prípade neodhalených krádeží. Pokiaľ ide o výšku zisteného manka 16246,06 eura vo vzťahu k dĺžke inventúrneho obdobia by muselo dochádzať denne k vysokému počtu krádeží, resp. krádežiam vo vyššej hodnote, čo však zo strany odporkyň žiadnym spôsobom preukázané nebolo. Odporkyne v tomto prípade však v súlade so Zákonníkom práce boli samé povinné chrániť tovar v súlade s ustanovením § 178 ods.1 Zákonníka práce, teda počínať si tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu majetku alebo zničeniu.

K tvrdeniu odnášania tovaru bez zaplataenia vedúcim predajne X. O. bolo produkované tvrdenie, že tento si tak počínal a nikto do jeho práce zasahovať nemohol. Menovaného nebolo možné vypočítať, pretože zomrel a nemohol sa k obvineniam žiadnym spôsobom vyjadriť. Pokiaľ odporkyne tvrdili na svoju obranu, že sa báli nahlásiť konanie p. O., išlo o postup, ktorý bol v rozpore s ich povinnosťami, vyplývajúcich z ustanovenia § 178 ods.2 Zákonníka práce, z ktorého práve vyplýva povinnosť protiprávne konanie zo strany zamestnanca, aj keď vedúceho spoločnosti minimálne nahlásiť. Zo strany zamestnankyň, resp. konania odporkyň v tomto smere podľa názoru súdu nebolo unesené dôkazné bremeno.

K tvrdeniu odporkyň, že manko vzniklo aj tým spôsobom, že protizákonne konala A. S., ktorá realizovala v predajni odložené nákupy, jej konanie bolo posudzované v trestnom konaní. Rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 2T/42/2014-83 zo dňa 15.4.2014 bola právoplatne uznaná vinnou v tejto súvislosti s prečinom podvodu a to, že si počas obdobia od 14.6.2010 do 9.9.2010 zneužívaním funkcie odložených nákupov ponechala peniaze utŕžené od zákazníkov sume 2000 euro. Uvedené obdobie však nie je totožné s inventúrnym obdobím v tejto prejednávanej veci. Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/248/2014 bola menovaná uznaná vinnou v súvislosti prečinu podvodu, že si počas obdobia od 31.12.2012 do 6.2.2013 zneužívaním funkcie odložených nákupov ponechala peniaze utŕžené od zákazníkov v sume 420,21 eura a toto inventúrne obdobie opakovane nie je totožné s inventúrnym obdobím v prejednávanej veci.

Podľa zistených skutočností na Polícii v Martine v prípravnom konaní pod sp.zn. ČVS:ORP-241/1/1-VYS-MT-2014 prebieha vyšetrenie vo veci ohľadne podozrenia spáchania trestnej činnosti podvodu zneužitím funkcie uvedených nákupov za inventúrne obdobia, ktoré ani jedno nie je totožné s inventúrnym obdobím, ktoré je predmetom tohto konania. Vyšetrovateľom bolo uznesením zo dňa 19.7.2015 trestné stíhanie prerušené, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti, oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Z uvedených skutočností je nesporné, že tvrdené skutočnosti odporkyňami, že manko vzniklo tým, že pracovníčka A. S. v inventúrnym období páchala trestnú činnosť tým spôsobom, že zneužívala funkciu odložených nákupov, preukázané žiadnym spôsobom neboli.

V súlade s vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že v prípade, ak sa odporkyne ako zamestnankyne chceli celkom alebo sčasti zbaviť zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách, museli preukázať existenciu skutočností, nasvedčujúcich tomu, že schodok mohol vzniknúť celkom alebo sčasti bez ich zavinenia, ale aj príčinnú súvislosť medzi týmito skutočnosťami a vznikom schodku. Musia teda preukázať, že bez týchto skutočností by schodok nevznikol tak, ako vznikol. Za dôvod zbavenia sa zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách preto nemožno považovať zistenie, že určité okolnosti, napríklad nedostatok personálneho obsadenia v predajni, v ktorej bol schodok zistený, mohli mať vplyv na vznik schodku pokiaľ súčasne nie je preukázané, že príčinou schodku, či jeho časti skutočne boli.

Odporkyne dôkazné bremeno v tomto smere neunesli, a preto súd ich zodpovednosť za vzniknutý schodok pokladal za preukázanú.

Pokiaľ išlo o výšku schodku, vyčíslenú navrhovateľom v návrhu na začatie konania, podloženú listinnými dokladmi a to, podrobným výpočtom ohľadne podielu schodkov, ktorými disponovali aj odporkyne, v tomto smere neboli vznesené žiadne námietky voči vypočítanému zistenému schodku, preto súd tento výpočet po jeho prehodnotení akceptoval.

Odporkyne boli zaviazané podľa podielu na schodku zaplatiť navrhovateľovi na ne pripadajúci schodok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Okrem výšky schodku navrhovateľ uplatnil úrok

z omeškania s poukazom na tú skutočnosť, že jednotlivým odporkyniam boli oznámené ich podiely na schodku najneskôr predložením dohôd o uznaní dlhu zo dňa 8.2.2010, zaslané poštou a prevzaté u odporkyne v rade 2/ dňa 5.2.2010, v rade 4/ dňa 15.2.2010, v rade 5/ dňa 16.2.2010, v rade 6/ dňa 16.2.2010. Odporkyne v rade 1/, 3/, 7/ a 8/ dohodu o uznaní dlhu v odbernej lehote neprevzali, pričom predmetná zásielka ohľadne odporkyne v rade 1/ bola navrhovateľovi vrátená dňa 25.2.2010, ohľadne odporkyne v rade 3/ dňa 26.2.2010, v rade 7/ dňa 25.2.2010 a v rade 8/ dňa 18.2.2010.

Navrhovateľ žiadal od odporkýň úroky z omeškania, ohľadne odporkýň v rade 2/ a 4/ od 23.2.2010, ohľadne odporkýň v rade 5/ a 6/ od 24.2.2010, ohľadne odporkyne v rade 8/ od 26.2.2010, ohľadne odporkýň v rade 1/ a 7/ od 5.3.2010, ohľadne odporkyne v rade 3/ od 6.3.2010, pričom lehota siedmich dní podľa Zákonníka práce na dobrovoľné plnenie bola v tomto nároku zahrnutá. Výška úroku z omeškania uplatnená navrhovateľom bola uplatnená v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške osem percentuálnych bodov zvýšených o základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej v súlade s ustanovením § 151 ods.3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.